

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10To/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8315010095
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8315010095.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Evy Rešatkovej a JUDr. Moniky Halkociovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 29.06.2022, v trestnej veci proti obžalovanému J.. M. S. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného J.. M. S. a o odvolaní okresného prokurátora v časti týkajúcej sa obžalovaného J.. M. S. proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/29/2015 zo dňa 23.09.2021 takto

r o z h o d o l i :

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo všetkých výrokoch týkajúcich sa obžalovaného J.. M. S..

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovaného J.. M. S., nar. XX.X.XXXX v B., trvale bytom S., R. XXXX/X, prechodne bytom S. č. XX, okres V.,

podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku o s l o b o d z u j e spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Humenné pre skutok kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

- dňa 31.01.2011 v čase okolo 07.00 hod. spoločne s S.. a Q.. prišli do Ošetrovateľského centra s.r.o. v S. na ulici R. č. XX za pacientkou M. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. č. XX, ktorá bola v tom čase v uvedenom zariadení hospitalizovaná po ťažkej mozgovej príhode, za účelom podpisu Darovacej zmluvy týkajúcej sa darovania nehnuteľnosti a to pozemkov a stavby nachádzajúcich sa v katastrálnom území obce S., zapísaných na LV č. XX, XXX a XXX jej synovi J.. M. S., ktorý zmluvu vopred pripravil a túto v zariadení mala M. S. podpísať s jeho pomocou, avšak M. S. vzhľadom na závery znaleckého posudku na takýto úkon nebola schopná a nebola schopná ani zmluvu podpísať a ani ju nepodpísala, ale túto za ňu podpísal jej syn J.. M. S., pričom podpis riadne overila tam prítomná starostka obce S. K., za prítomnosti J.. F. M. a následne na to bol na základe uvedeného na katastri vykonaný prepis nehnuteľnosti na J.. M. S., čím takto dedičom po M. S., ktorá dňa 22.02.2011 zomrela a to M. S., nar. XX.XX.XXXX a V. S., nar. XX.XX.XXXX, bola spôsobená škoda vo výške najmenej 15.000,- eur,

pretože skutok nie je trestným činom.

II. Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora v časti týkajúcej sa obžalovaného J.. M. S..

o d ō v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom boli za vinných uznaní obžalovaný J.. M. S. z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a obžalovaná S. K. z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 31.01.2011 v čase okolo 07.00 hod. spoločne prišli do Ošetrovateľského centra s.r.o. v S. na ulici R. č. XX za pacientkou M. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. č. XX, ktorá bola v tom čase v uvedenom zariadení hospitalizovaná po ťažkej mozgovej príhode, za účelom podpisu darovacej zmluvy týkajúcej sa darovania nehnuteľnosti: pozemkov - parciel registra „C“ č. XX, záhrada vo výmere XXX m2, parc. č. XX zastavané plochy a nádvoria vo výmere 364 m2, parc. č. XX trvale trávne porasty vo výmere 1264 m2, stavba na parcele XX súpisné č. XX, rodinný dom zapísané na liste vlastníctva č. XX k.ú. S., parcely registra „E“ - parc. č. XXX/XX orná pôda vo výmere 829 m2 zapísaná na liste vlastníctva č. XXX k.ú. Hnojné, parcely registra „E“ - parc. č. XXX/X orná pôda vo výmere 2370 m2 a parc. č. XXX/XX orná pôda vo výmere 3 m2 zapísané na liste vlastníctva č. XXX, k.ú. S., jej synovi J.. M. S., ktorý zmluvu vopred pripravil a túto zmluvu za darcu, M. S. podpísal tak, že viedol jej ľavú ruku s perom po listine a rovnakým spôsobom zabezpečil J.. M. S. podpis M. S. aj do osvedčovacej knihy, pričom v tom čase M. S. nebola schopná dostatočne vnímať okolnosti týkajúce sa jej osoby, v tom čase trpela vaskulárnou demenciou ťažkého stupňa a zdravotný a psychický stav jej neumožňoval porozumieť tomuto právnomu úkonu, podpis za M. S. na darovacej zmluve a v osvedčovacej knihe osvedčila tam prítomná starostka obce S. S. K., vykonávajúc pritom právomoc obce v zmysle § 4 ods. 3 písm. r) zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, pričom osvedčila podpis v rozpore s § 4 ods. 2 zákona č. 599/2001 Z.z. o osvedčovaní listín a podpisov na listinách okresnými úradmi a obcami, v zmysle ktorého pri osvedčovaní podpisu na listine obec zodpovedá za to, že podpis na listine urobila alebo uznala za vlastný fyzická osoba, ktorej podpis je osvedčovaný, že sa podpísala do osvedčovacej knihy pred osobou vykonávajúcou osvedčenie, čím takto M. S. bola spôsobená škoda vo výške najmenej 24.500,- eur.

Za to podľa § 221 ods. 2, § 38 ods. 3, § 36 písm. j) a § 56 ods. 1 Tr. zákona bol obžalovanému J.. M. S. uložený peňažný trest vo výške 1.000,- eur, a podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody na 6 mesiacov.

Obžalovanej S. K. bol podľa § 326 ods. 1, § 38 ods. 3, § 36 písm. j) a § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona uložený peňažný trest vo výške 1.000,- eur, a podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody na 6 mesiacov.

Zároveň bol napadnutým rozsudkom obžalovaný J.. F. M. podľa § 285 písm. c) Tr. zákona oslobodený spod obžaloby pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona vo forme pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť tým, že

- dňa 31.01.2011 v čase okolo 07.00 hod. spoločne prišli do Ošetrovateľského centra s.r.o. v S. na ulici R. č. XX za pacientkou M. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. č. XX, ktorá bola v tom čase v uvedenom zariadení hospitalizovaná po ťažkej mozgovej príhode, za účelom podpisu Darovacej zmluvy týkajúcej sa darovania nehnuteľnosti a to pozemkov a stavby nachádzajúcich sa v katastrálnom území obce S., zapísaných na LV č. XX, XXX a XXX jej synovi J.. M. S., ktorý zmluvu vopred pripravil a túto v zariadení mala M. S. podpísať s jeho pomocou, avšak M. S. vzhľadom na závery znaleckého posudku na takýto úkon nebola schopná a nebola schopná ani zmluvu podpísať a ani ju nepodpísala, ale túto za ňu podpísal jej syn J.. M. S., pričom podpis riadne overila tam prítomná starostka obce S. K., za prítomnosti J.. F. M. a následne na to bol na základe uvedeného na katastri vykonaný prepis nehnuteľnosti na J.. M. S., čím takto dedičom po M. S., ktorá dňa 22.02.2011 zomrela a to M. S., nar. XX.XX.XXXX a V. S., nar. XX.XX.XXXX, bola spôsobená škoda vo výške najmenej 15.000,- eur,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Proti uvedenému rozsudku podali včas odvolanie obžalovaný J.. M. S. a obžalovaná S. K. vo vzťahu k výroku, ktoré sa ich týkajú, a prokurátor u obžalovaných J.. M. S. a S. K. proti výroku o treste a u obžalovaného J.. F. M. proti oslobodzujúcemu výroku.

Prokurátor v písomnom odôvodnení svojho odvolania uviedol, že v prípade obž. J.. M. S. a obž. S. K. súhlasí s kvalifikáciou skutku, avšak nesúhlasí s uloženým peňažným trestom obom obžalovaným po 1.000,- eur a pre prípad jeho úmyselného zmarenia s ustanoveným náhradným trestom odňatia slobody na 6 mesiacov. Zdôraznil, že podľa vykonaných znaleckých dokazovaní M. S. v čase uzatvorenia darovacej zmluvy nebola vôbec spôsobilá na jej uzavretie, teda nebola spôsobilá na právne úkony. Trest uložený okresným súdom považuje vzhľadom na okolnosti spáchania skutku, keď obaja obžalovaní podľa jeho názoru vedeli aký je zdravotný stav M. S., matky obžalovaného J.. M. S., teda že v kritickom čase nebola spôsobilá porozumieť obsahu darovacej zmluvy, ktorú obžalovaný J.. M. S. vopred pripravil a túto zmluvu za darcu, teda svoju matku M. S. v podstate aj podpísal a to spôsobom, že viedol jej ľavú ruku s perom po listine a takýmto spôsobom zabezpečil jej podpis na zmluve a aj do osvedčovacej knihy, ktorý podpis v tejto knihe osvedčila obž. S. K. ako starostka obce S., za neprimerane nízky. Má zato, že v danom prípade je potrebné obom obžalovaným uložiť prísnejší trest a to trest odňatia slobody s podmieneným odkladom na primeranú skúšobnú dobu, prípadne peňažný trest, avšak rozhodne prísnejší, než ako im bol uložený.

V odôvodnení svojho odvolania prokurátor ďalej uviedol, že pokiaľ ide o obž. J.. F. M. nesúhlasí s oslobodzujúcim rozsudkom v zmysle § 285 písm. c) Tr. poriadku, podľa ktorého nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. Z výsluchu samotného obžalovaného J.. F. M. v prípravnom konaní podľa neho vyplýva, že do ošetrovateľského centra v S. išiel na požiadanie starostky obce S. K., aby overila podpisy na darovacej zmluve, ktorou pani S. darovala rodinný dom J.. M. S.. Pani S. bola sestrou jeho svokry. M. S. zmluvu podpísala pri plnom vedomí, zmluve porozumela a dobrovoľne ju podpísala za pomoci svojho syna, o ktorú pomoc ho požiadala. Obž. J.. F. M. na hlavnom pojednávaní pred súdom už odmietol vypovedať. Takisto odmietla vypovedať aj obž. S. K., ktorá ale v prípravnom konaní uviedla, že spolu s J.. M. S. išli do ošetrovateľského centra v S. s J.. F. M., ktorý bol šofér. Do ošetrovateľského centra v S. išli, aby overila podpisy na darovacej zmluve, ktorou pani S. darovala rodinný dom J.. M. S.. Obž. S. K. takisto vo svojej výpovedi ako spoluobžalovaný J.. F. M. tvrdila, že M. S. v čase uzatvorenia zmluvy a jej podpisu bola pri zmysloch, pričom pri podpise jej pomáhal jej syn J.. M. S.. M. S. podpísala teda darovaciu zmluvu a podpísala sa aj do overovacej knihy, pritom všetci traja obžalovaní museli vidieť v akom stave pri úkone M. S. bola. Z uvedeného vyplýva, že obž. J.. F. M., aj keď bol vodičom motorového vozidla, vedel za akým účelom išli do ošetrovateľského centra v S. za M. S. a po celý čas bol aj prítomný pri uzatváraní zmluvy s M. S. a pri jej podpise. Keďže M. S. podľa vykonaných znaleckých dokazovaní v kritickom čase nebola spôsobilá na uzavretie zmluvy, nemohla byť pri zmysloch tak, ako to vo svojej výpovedi v prípravnom konaní popísal J.. F. M., čo musel v čase tohto úkonu vidieť a vnímať. Jeho konanie je preto podľa prokurátora potrebné kvalifikovať ako pomoc k spáchaniu prečinu podvodu podľa § 21 ods. 1 písm. d) Tr. zákona k § 221 ods. 1, 2 Tr. zákona. Vzhľadom na vyššie uvedenú dôkaznú situáciu navrhol, aby Krajský súd v Prešove zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil Okresnému súdu Humenné, aby tento vo veci znovu konal a rozhodol.

Obžalovaná S. K. prostredníctvom svojho obhajcu svoje odvolanie odôvodnila tak, že ako starostka obce S. vedela, že nebohá S., matka obž. J.. M. S., chodila za ňou na úrad a žiadala ju, aby jej pomohla s tým, že svoj majetok chce previesť na syna M.. Taktiež vie o tom, že Q.. S. a Q.. H., ktorí chceli od M. S. kúpiť pozemok, povedala im, že toto môže predať už syn M., hovorila jej o tom, že keď bola dlhšiu dobu v USA, odkiaľ doniesla zarobené doláre, že dala synovi, teraz už nebohému M., na opravu domu a synovi M. prevedie majetok. Takto to považovala za spravodlivé. Obžalovaná kritického dňa išla do zariadenia, kde bola nebohá a môže potvrdiť, že aj keď zdravotný stav M. S. nebol dobrý, keď jej povedala o čo ide, prikývla s hlavou. Podľa nej to potvrdili aj lekár V.. C. a zdravotné sestry. Prehlásila na svoju česť a svedomie, že overením podpisu nemala žiaden úmysel spôsobiť niekomu škodu alebo zadovážiť inému majetkový prospech. To, že teraz vznikol spor v rodine je podľa nej dané tým, že brat obž. M. zomrel, lebo ináč by k tomu vôbec nedošlo. Chce ešte poukázať na to, že už predtým, než bolo podané trestné oznámenie, na Okresnom súde Michalovce bola podaná žaloba o neplatnosť darovacej zmluvy a bolo právoplatne rozhodnuté tak, že spomínaný majetok, ktorý je predmetom zmluvy, patrí do dedičstva po nebohej a považuje teda za otáznu, či vôbec bolo nutné začínať trestné stíhanie, keď vec už bola vybavovaná v civilnom konaní. Žiada preto, aby Krajský súd v Prešove ju oslobodil spod obžaloby.

Obžalovaný J.. M. S. prostredníctvom svojho obhajcu v písomnom odôvodnení odvolania v prvom rade poukázal na odôvodnenie odvolaním napádaného rozsudku, v ktorom sa okrem iného uvádza, že: „Obžalovaný konal s úmyslom previesť na seba vlastnícke právo k nehnuteľnostiam uvedeným vo výroku o vine tohto rozsudku, uviedol do omylu orgán rozhodujúci o vklade vlastníckeho práva a v dôsledku zápisu vlastníckeho práva aj všetky osoby dotknuté rozhodnutím o vklade vlastníckeho práva. Zápis vlastníckych práv v katastri nehnuteľností je účinný voči všetkým (erga omnes). Konaním obžalovaného nebola do omylu uvedená poškodená, nakoľko táto nebola v stave vnímať a hodnotiť okolnosti vôbec - teda ani nie mylne, pre omyl vyvolaný inou osobou. Zo záverov už vyššie citovaných znaleckých posudkov, resp. výpovedí znalcov je zrejmé, že M. S. v čase, kedy malo dôjsť k uzavretiu darovacej zmluvy, nebola schopná, resp. spôsobilá na vykonanie žiadneho právneho úkonu - teda ani na uzavretie darovacej zmluvy. Z uvedeného dôvodu súd posúdil konanie obžalovaného J.. M. S. ako konanie, ktorým na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol iného do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu (24.500 eur)“. S uvedenými tvrdeniami prvostupňového súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku nesúhlasí. Má zato, že Okresný súd Humenné vo svojom prvom rozsudku zo dňa 20.02.2020 správne posúdil vec po skutkovej aj právnej stránke, keď obžalovaného J.. M. S. oslobodil spod obžaloby z dôvodu, že skutok, tak ako je opísaný v rozsudku, vzhľadom na nepravdivé tvrdenia, že „zmluvu za darcu, M. S. podpísal tak, že viedol jej ľavú ruku s perom po listine“ a tvrdenie „v tom čase M. S. nebola schopná dostatočne vnímať okolnosti týkajúce sa jej osoby, v tom čase trpela vaskulárnou demenciou ťažkého stupňa a zdravotný a psychický stav jej neumožňoval porozumieť tomuto právnomu úkonu“, sa nestal. Poukázal pritom na to, že skutok, ktorý sa mu kladie za vinu nie je trestným činom z dôvodu, že ide o spor civilný a teda spor súkromného práva, kde trestnoprávna represia v zmysle zásady ultima ratio nie je na mieste, čo potvrdzuje aj skutočnosť, že poškodení si uplatňovali svoj nárok aj civilnou žalobou na Okresnom súde Michalovce v konaní pod sp. zn. 7C/100/2011, kde bolo právoplatne rozhodnuté. Ďalej poukázal na to, že pri podpise predmetnej darovacej zmluvy boli prítomní len obžalovaní a nebohá. Všetci obžalovaní sú teda jediní priami účastníci podpisu predmetnej darovacej zmluvy, pričom všetci vypovedali tak, že nebohá dárkyňa bola schopná vnímať skutočnosť a aj keď za pomoci, ale jasne prejavila svoju vôľu podpísať darovaciu zmluvu. Ďalej by chcel poukázať na to, že všetky ostatné dôkazy, ktoré boli v konaní vykonané sú iba nepriamymi dôkazmi. Taktiež aj z výpovedí ďalších svedkov je podľa neho zrejmé, že nebohá mala vôľu, teda chcela darovať predmetné nehnuteľnosti obžalovanému J.. M. S. ešte skôr. Má zato, že dôkazy svedčiace v neprospech obžalovaného J.. S., konkrétne znalecké posudky V.. B. a V.. K., na ktoré sa prvostupňový súd v napadnutom rozsudku odvoláva, vychádzajú len zo zdravotnej dokumentácie bez toho, aby títo znalci prišli do kontaktu s nebohou. Závery uvedených znalcov podľa jeho názoru nemožno podložiť žiadnymi ďalšími priamymi alebo nepriamymi dôkazmi, lebo žiadne také neboli v trestnom konaní vyprodukované. Poukázal na str. 8 znaleckého posudku č. 06/2018 vypracovaného znalcom V.. V. K., kde sa uvádza, že: „V prípade celkového psychiatrického rozboru nebohej M. S. som odkázaný na nepriame informácie a na základe týchto som sa pokúsil rekonštruovať psychický stav posudzovanej. Pri svojom závere som vychádzal z dostupných informácií, najmä v spise a zdravotnej dokumentácii. Posudzovaná nebola v období pred samotným podpísaním zmluvy, v deň podpisu zmluvy a ani krátko po podpise zmluvy psychicky vyšetrovaná, chýbajú úplne vierohodné informácie o jej psychických prejavoch v uvedenom období.“. Taktiež poukázal na str. 11 znaleckého posudku č. 89/2017 vypracovaného V.. P. W., ktorý u nebohej M. S. v čase podpisu darovacej zmluvy vaskulárnu demenciu ťažkého stupňa len predpokladá. Rovnako zo znaleckého posudku V.. V. K. na str. 11 vyplýva, že vaskulárnu demenciu ťažkého stupňa u pani S. v čase podpisu darovacej zmluvy len predpokladá. Závery uvedených znalcov podľa neho spochybňuje tiež svedecká výpoveď V.. C., ktorý bol ošetrovateľom nebohej a ktorý uviedol, že nebohá spolupracuje, rozprávať síce nemohla, ale väčšinou rozumela všetko čo sa od nej chce, vyhovie výzvam, snažila sa spolupracovať atď. Čo sa týka samotných znaleckých posudkov, ktoré boli vypracované a vykonané v súdnom konaní, tak podrobné námietky k ich obsahu a vypracovaniu predložil v samostatnom dokumente „Príloha k odvolaniu“ spolu s ďalšími prílohami. V ňom poukazuje aj na nepresvedčivosť odôvodnenia rozsudku.

Obžalovaný J.. M. S. v odôvodnení odvolania ďalej poukazuje na výpovede svedkov (napr. P. K., V. V., V. V., F. M. ml., V. M., T. X., V. V., V. C.), ktoré podľa neho jednoznačne nasvedčujú tomu, že pani M. S. bola schopná vnímať svoje okolie a reagovať na podnety. Svedkyňa V. Q., ktorá pracovala v ošetrovateľskom centre v S. v rozhodnej dobe, k zdravotnému stavu M. S. uviedla, že: „vnímala pekne. Vedela povedať, na ktorú stranu ju polohovať. Riadne odpovedala áno alebo nie. Komunikovala očami, pokiaľ jej ťažšie išla reč.“. Pokiaľ ide o zámer pani M. S. previesť predmetné nehnuteľnosti na svojho syna J.. M. S., tak to bolo podľa neho jednoznačne preukázané výpoveďami mnohých svedkov. Napríklad svedok Q.. V.

S. potvrdil, že od pani S. chcel odkúpiť pozemok, avšak tá mu povedala, že nepredá, lebo to chce dať svojmu synovi. Taktiež svedok Q.. V. H. uviedol, že komunikoval s pani S. za účelom kúpy jej pozemku, avšak nechcela to predáť, pričom ohľadom jednaní o kúpe odkazovala na svojho syna, lebo to bude jeho. Svedkyňa V. M. vypovedala, že pani M. S. sa jej sťažovala na syna M., lebo chcela na neho prepísať dom, ale on jej povedal, že je na to čas. Ďalej svedkyňa V. C. uviedla, že: „Už v minulosti chcela M. prepísať majetok na syna M.. Keď bola v ošetrovateľskom centre, opakovane chcela prepísať svoj majetok na M.. Na jej pranie M. spolu s J.. F. M. a starostkou S. K. šli za M., kde spísali prevod majetku.“. Poukázal aj na vyjadrenie W.. H. v liste V.. B., v ktorom uvádza, že „Po rozhovore s dvoma zdravotnými sestrami, ktoré ju počas pobytu ošetrovali nemožno vylúčiť, že menovaná nebohá bola práve spôsobilá a to v období, keď sa jej stav zlepšil. Uviedli, že nimi napriek zavedenej sonde komunikovala a komunikácia bola k veci.“. Za nepravdivé označil tvrdenie na str. 11 predmetného rozsudku, že „Obžalovaný J.. M. S. vopred pripravil zmluvu a túto zmluvu za darcu, M. S. podpísal tak, že viedol jej ľavú ruku s perom po listine a rovnakým spôsobom zabezpečil J.. M. S. podpis M. S. aj do osvedčovacej knihy“, alebo tvrdenie, že „Obžalovaný jej vložil pero do ľavej ruky“, keďže vo výpovedi obžalovaného v prípravnom konaní nič také nie je, ani sa to z nej nedá vyvodiť. Má teda za to, že vykonaným dokazovaním vyvstali ešte väčšie pochybnosti o vine obžalovaných, keďže jednotlivé svedecké výpovede iba potvrdili, že M. S. bola schopná vnímať okolie a reagovať na podnety. V danom prípade teda podľa jeho názoru nebol preukázaný skutkový stav uvádzaný v obžalobe a pokiaľ prvostupňový súd oprel svoje závery iba o znalecké posudky, tak tieto obhajoba považuje za dôkazy, ktoré sú svojou povahou izolované, nakoľko znalci boli odkázaní iba na nepriame informácie a navyše znalci sami v znaleckých posudkoch uviedli, že vo svojich posudkoch vyslovujú iba predpoklad, že v čase podpisu darovacej zmluvy bola u M. S. vaskulárna demencia ťažkého stupňa. Vzhľadom na uvedené je toho názoru, že prokuratúra neuniesla dôkazné bremeno pri preukazovaní skutku uvádzaného v obžalobe, a preto aj pri aplikácii in dubio proreo mal prvostupňový súd v takýchto pochybnostiach rozhodnúť v prospech obžalovaného a oslobodiť ho spod obžaloby. Má teda zato, že prvostupňový súd tým, že ho uznal za vinného, nesprávne vyhodnotil danú dôkaznú situáciu, resp. vyhodnocoval ju výlučne z dôkazov v neprospech obžalovaného a teda má zato, že napadnutý rozsudok prvostupňového súdu trpí vážnymi skutkovými a právnymi vadami. Podľa neho sa teda prvostupňový súd dopustil chýb pri hodnotení vykonaných dôkazov, ktoré napadnuté rozhodnutie robia nepreskúmateľným a nezrozumiteľným.

Obžalovaný J.. M. S. v písomnom odôvodnení poukázal tiež na to, že aj keby napriek vyššie uvedenému a početným výpovediam svedkov sa nakoniec aj odvolací súd stotožnil s názorom, že nebohá pani M. S. nemohla vnímať a rozumieť priebehu úkonu spočívajúceho v podpísaní darovacej zmluvy, tak zo záverov znalca V.. V. B., ktorý vypracoval znalecký posudok č. 1/2013 vyplýva, že prikyvovanie hlavy zo M. S., sledovanie očami, úsmev je prejav prvej signálnej sústavy a aj keby sa jej niekto na niečo pýtal, tak pacientka si neuvedomovala, čo robí. Znalec ďalej ohľadom týchto prejavov nebohej M. S. uviedol, že: „Aj keď by sa jej niekto na niečo pýtal, pacientka si neuvedomovala, čo robí. To sú podmienené reflexy, ona na každý dotyk mohla kývať hlavou, ona sa mohla otočiť na svetlo, zvuk, ale to neznamená, že vedela, čo robí. Keď si niekto vysvetlí, že otočenie hlavou je vnímanie a reakcia na otázky, to nie je pravda, to je zavádzajúce, lebo pri tom náleze ťažkom, cievnom mozgovom postihnutí s následnou sklerózou ona vôbec nechápala, čo sa okolo nej deje. Ona mala otvorené oči, ale nevnímala čo sa okolo nej deje.“. V prípade, ak by prejavy vôle nebohej M. S., ktoré v danom konaní početne popisovali svedkovia, ako aj obžalovaný, teda v skutočnosti boli iba prejavmi prvej signálnej sústavy a podmienenými reflexami, podľa obžalovaného by to znamenalo, že všetci svedkovia vrátane obžalovaných, boli pri kontakte s nebohou M. S. jej prejavmi uvedení do omylu a mysleli si, že prostredníctvom jej podmienených reflexov s nimi komunikuje. Vzhľadom na ustanovenia § 221 ods. 1 a § 17 Tr. zákona je podľa neho zrejmé, že pre naplnenie skutkovej podstaty trestného činu podvodu sa vyžaduje úmyselné zavinenie na strane páchatela. Znamená to teda, že pre naplnenie skutkovej podstaty podvodu v danom prípade by obžalovaný musel úmyselne niekoho uviesť do omylu. Vzhľadom na uvedené početné výpovede tak obžalovaných, ako aj svedkov, zdravotníckych zamestnancov je zrejmé, že títo boli presvedčení, že s nimi nebohá M. S. komunikuje a vníma a rozumie čo sa okolo nej deje. V danom prípade je teda zrejmé, že bol presvedčený, že M. S. riadne prejavila podpisom darovacej zmluvy svoju vôľu a teda nemohol ani nikoho úmyselne uviesť do omylu v súvislosti s touto darovacou zmluvou. Taktiež by chcel zdôrazniť, že zo strany prokuratúry opak ani nebol preukázaný a teda v konaní nebolo nijako preukázané úmyselné zavinenie na strane obžalovaného uviesť niekoho do omylu. Znamená to podľa neho, že ak by skutočne M. S. nebola v čase podpisu darovacej zmluvy schopná vnímať okolie a prejavíť svoju vôľu, tak vzhľadom na uvedené v danom prípade išlo z jeho strany o tzv. skutkový omyl negatívny, kedy je vylúčené úmyselné zavinenie na strane obžalovaného. Uvedené podľa neho taktiež svedčí o tom, že

prvostupňový súd ho uznal za vinného bez toho, aby sa vôbec vysporiadal s úmyselným zavinením na jeho strane a teda z odôvodnenia napadnutého rozsudku vôbec nevyplýva z čoho prvostupňový súd takého úmyselné zavinenie u neho vyvodzuje. Na základe uvedených skutočností navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v časti, ktorá sa ho týka, zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové konanie a nové rozhodnutie, prípadne aby odvolací súd vo veci sám rozhodol tak, že ho spod obžaloby oslobodzuje.

Krajský súd ako súd odvolací na prejednanie uvedených odvolaní nariadil verejné zasadnutie na deň 29.06.2022, na ktorom podmienky pre jeho vykonanie nemal splnené len u obžalovaných S. K. a J.. F. M.. Obhajca týchto obžalovaných Q.. Q. H. dňa 28.06.2022 svoju neúčasť na predmetnom verejnom zasadnutí ospravedlnil zdravotnými dôvodmi a určeným CT vyšetrením, a zároveň požiadal o jeho odročenie na mesiac september 2022. Len s poukazom na toto ospravedlnenie Q.. Q. H. bolo elektronickou poštou dňa 28.06.2022 Q.. W. B., W.. ako obhajcom obžalovaného J.. M. S., krajskému súdu oznámené, že aj on s jeho klientom ospravedľujú neúčasť na verejnom zasadnutí a žiadal o vytýčenie nového termínu. Krajským súdom bolo obhajcovi Q.. W. B., W.. už dňa 28.06.2022 telefonicky a následne 29.06.2022 aj elektronickou poštou ešte pred vykonaním predmetného verejného zasadnutia oznámené, že toto verejné zasadnutie sa bude konať, podmienky pre jeho vykonanie boli vo vzťahu k jeho klientovi splnené a že jeho žiadosť o vytýčenie nového termínu považuje krajský súd za nedôvodnú.

Napriek uvedenému sa obžalovaný J.. M. S. a jeho obhajca Q.. W. B., W.. na verejné zasadnutie dňa 29.06.2022 nedostavili. Keďže svoju neprítomnosť riadne a včas neospravedlnili, a vo vzťahu k nim boli splnené podmienky pre vykonanie verejného zasadnutia, krajský súd z dôvodu urýchlenia konania podľa § 21 ods. 1 Tr. poriadku vec obžalovaných S. K. a J.. F. M. vylúčil zo spoločného konania vedeného na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 10To/1/2022 na samostatné prejednanie a rozhodnutie, a na verejnom zasadnutí konanom dňa 29.06.2022 prejednal len odvolanie obžalovaného J.. M. S. a odvolanie prokurátora v rozsahu týkajúcom sa obžalovaného J.. M. S.. V súvislosti s tým krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že ustanovenie § 293 ods. 10 Tr. poriadku síce zakladá obhajcovi povinnosť zúčastniť sa verejného zasadnutia o odvolaní, avšak neurčuje nemožnosť vykonať verejné zasadnutie bez prítomnosti obhajcu, ktorá sa obmedzuje len na prípady povinnej obhajoby podľa ustanovenia § 293 ods. 9 Tr. poriadku.

V uvedenom rozsahu teda krajský súd na verejnom zasadnutí preskúmal v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzali a dospel k záveru, že dôvodné je len odvolanie obžalovaného J.. M. S., avšak z úplne iných dôvodov, než ktoré namieta vo svojom odvolaní.

V prvom rade je potrebné uviesť, že konanie, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo, bolo vykonané bez takých podstatných procesných chýb, ktoré by znamenali porušenie práva obžalovaného J.. M. S. na obhajobu. Prvostupňový súd vykonal dokazovanie podľa pravidiel stanovených Trestným poriadkom, preto o zistenia plynúce zo zákonne vykonaných dôkazov mohol opierať svoje skutkové zistenia. V konaní pred súdom prvého stupňa boli zákonným spôsobom vykonané dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu veci a to v rozsahu nevyhnutnom na spravodlivé rozhodnutie.

Chyby sa však prvostupňový súd dopustil pri ustálení skutkového stavu veci v skutkovej vete výroku o vine napadnutého rozsudku, keď vo vzťahu k obžalovanému J.. M. S. túto skutkovú vetu upravil tak, že konanie obžalovaného nenapĺňa nielen znaky prečinu podvodu, ale ani iného maximálne rovnako prísneho trestného činu či priestupku.

Je potrebné zdôrazniť, že trestného činu podvodu sa podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona dopustí ten, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu.

Omylom je rozpor medzi predstavou a skutočnosťou. Ide o neho aj vtedy, keď podvádzaná osoba nemá o dôležitej okolnosti žiadnu predstavu alebo sa domnieva, že sa nemá čoho obávať.

Podľa právnej vety výroku o vine napadnutého rozsudku mal obžalovaný J.. M. S. naplniť znaky trestného činu podvodu tak, že na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol iného do omylu a

spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu. O znak „vedenia iného do omylu“ ide vtedy, keď páchatel predstiera okolnosti, ktoré nie sú v súlade so skutočným stavom veci. Tento znak predpokladá, že páchatel sám inej osobe predkladá okolnosti, ktoré sú v rozpore so skutočnosťou. Uvedenie do omylu sa môže stať ľstou, ale môže ísť aj len o obyčajnú nepravdivú informáciu.

Podľa skutkovej vety napadnutého rozsudku obžalovaní J.. M. S. a S. K. dňa 31.01.2011 prišli za M. S. za účelom podpisu darovacej zmluvy o darovaní jej nehnuteľností obžalovanému J.. M. S., ktorý zmluvu pripravil a za dárkyňu zmluvu a osvedčovaciu knihu podpísal, pričom v tom čase M. S. zdravotný a psychický stav neumožňoval porozumieť tomuto právnenému úkonu, podpis M. S. osvedčila tam prítomná starostka obce S. S. K., čím takto M. S. bola spôsobená škoda vo výške najmenej 24.500,- eur.

Podvodné konanie obžalovaného, ako znak trestného činu podvodu, však nemohlo smerovať voči M. S., pretože táto pre zdravotný stav (ako sa konštatuje v napadnutom rozsudku) nebola schopná uzavrieť darovaciu zmluvu a mala vymiznutú schopnosť prijať rozhodnutie darovať nehnuteľnosti a schopnosť túto vôľu zrozumiteľne adresovať a prejavíť. Táto nebola schopná dostatočne vnímať okolnosti týkajúce sa jej osoby a udalostí odohrávajúc sa v jej okolí. Teda voči nej obžalovaný J.. M. S. nemohol podvodne konať, pretože u osoby, ktorá je súčasťou podvodného konania je nevyhnutné, aby bola schopná registrovať okolnosti, ktoré sú jej ako reálne predkladané, čo u M. S. pre jej zlý psychický zdravotný stav nebolo možné. Podvodné konanie obžalovaného nesmerovalo ani voči S. K., ktorá ako starostka obce osvedčovala podpisy dárkyne M. S.. S. K. totiž do omylu uvedená nebola, ale o konaní obžalovaného J.. M. S. vedela, pri podpisovaní J.. S. za M. S. bola prítomná a napriek zjavnej neschopnosti M. S. uzavrieť darovaciu zmluvu podpisy osvedčila.

Podvodné konanie obžalovaného J.. M. S. však smerovalo voči Správe katastra Michalovce, ktorý na podklade návrhu J.. M. S. na vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam uvedeným v predmetnej darovacej zmluve dňa 17.03.2011 rozhodol o povolení vkladu č. V XXX/XX. Tým vykonal prevod nehnuteľného majetku, ktorý v tom čase patril do dedičstva po nebohej M. S., lebo tá dňa 22.02.2011 zomrela.

Obžalovaný J.. M. S. do omylu teda uviedol Správu katastra v Michalovciach tým, že na vklad do katastra nehnuteľností jej predložil darovaciu zmluvu, o ktorej vedel, že je neplatná, pretože dárkyňa nebola schopná takúto zmluvu pre duševnú poruchu uzavrieť, podpis na zmluve nie je jej a nie je ani prejavom jej vlastnej slobodnej vôle, ale dárkyňa bola len „nástrojom“ v rukách obžalovaného, ktorý túto skutočnosť využil. Obžalovaný týmto správou katastra predstieral okolnosti, ktoré neboli v súlade so skutočným stavom veci. Správa katastra nebola obžalovaným informovaná o skutočnom stave veci, a ako subjekt uvedený do omylu rozhodla tak, že povolila vklad vlastníckeho práva v prospech obžalovaného. Povolenie vkladu vlastníckeho práva na podklade rozhodnutia správy katastra je finálnym a nevyhnutným krokom k nadobudnutiu vlastníckeho práva k darovaným nehnuteľnostiam. Ak bola správa katastra v konaní o povolení vkladu vlastníckeho práva uvedená do omylu, v dôsledku ktorého vklad vlastníckeho práva povolila, nadobudol obžalovaný vlastníctvo k nehnuteľnostiam uvedeným v darovacej zmluve ku dňu právoplatnosti rozhodnutia o povolení vkladu 17.03.2011, a dedičom neb. M. S. (zomrelej 22.02.2011) vznikla škoda.

Tento záver korešponduje s tým, že medzi omylom u podvádzanej osoby, majetkovou dispozíciou, ktorú vykoná oklamáný, škodou u poškodeného a obohatením páchatela, poprípade inej osoby, musí byť príčinná súvislosť. Na podvode môžu byť zainteresované celkom štyri osoby: páchatel, osoba konajúca v omyle, poškodená osoba a obohatená osoba. Ak má byť trestný čin podvodu spáchaný s využitím omylu právnickej osoby, musí konať v omyle fyzická osoba, ktorá je alebo by bola v danej veci oprávnená urobiť príslušný úkon spojený s majetkovou dispozíciou menom právnickej osoby alebo v jej zastúpení.

V predmetnej veci však skutková veta výroku o vine napadnutého rozsudku obligatórne znaky objektívnej stránky trestného činu podvodu neobsahuje. Predovšetkým neobsahuje znak uvedenia iného do omylu. Ako už bolo uvedené do omylu bola uvedená príslušná správa katastra, ktorá v dôsledku tohto omylu povolila vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam uvedeným v darovacej zmluve do katastra nehnuteľností, čím došlo k prevodu nehnuteľností a obohateniu obžalovaného J.. M. S. a súčasne ku škode na majetku dedičov po neb. M. S.. Až tým došlo k dokonaniu trestného činu podvodu. Pokiaľ súd v skutkovej vete popisuje len podpisovanie darovacej zmluvy, ide iba o prípravu podvodu, ktorá však pri prečine trestná nie je.

Skutková veta neobsahuje v podstate ani to, že došlo k obohateniu a kto sa obohatil, kto konal v omyle a nesprávne je ustálený aj subjekt, ktorému bola spôsobená škoda. Nestačí pritom, že znak trestného činu je uvedený v odôvodnení rozsudku, pretože záväzná je výroková časť rozsudku a nie jeho odôvodnenie.

V skutkovej vete výroku o vine musí byť popis skutku uvedený tak, aby jednotlivé časti zodpovedali príslušným znakom skutkovej podstaty trestného činu, za ktorý bol obžalovaný uznaný vinným. Skutok musí byť popísaný tak, aby nemohol byť zamienený s iným a predovšetkým aby vyjadroval všetky okolnosti významné z hľadiska jeho právnej kvalifikácie a znakov konkrétneho trestného činu.

Pokiaľ tieto znaky skutková veta výroku o vine napadnutého rozsudku neobsahuje, len na podklade odvolania obžalovaného odvolací súd v odvolacom konaní nemôže tieto znaky do výroku o vine doplniť. Bráni mu v tom totiž zásada zákazu reformationis in peius, ktorá vyplýva z ust. § 322 ods. 3 Tr. poriadku. Podľa tohto ustanovenia v neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného. Keďže prokurátor odvolanie proti výroku o vine týkajúceho sa obžalovaného J.. M. S. nepodal, odvolaciemu súdu neostávalo nič iné, než vo vzťahu k obžalovanému J.. M. S. napadnutý rozsudok zrušiť a tohto spod obžaloby oslobodiť, pretože skutok ustálený súdom prvého stupňa nie je trestným činom podvodu, ale ani iným miernejším či rovnako prísny trestným činom či priestupkom.

Na strane druhej bolo v konaní preukázané, že sa skutok stal. Tento záver odôvodňujú nielen výpovede obžalovaných, predmetná darovacia zmluva, ale najmä znalecké posudky z odvetví neurológia, súdne lekárstvo a psychiatria, ktoré na podklade najmä zdravotnej dokumentácie neb. M. S. dospeli k jednoznačným záverom o jej neschopnosti uzavrieť darovaciu zmluvu pre zdravotné a psychické problémy.

Znalec z odvetvia neurológia V.. V. B. zistil, že neb. M. S. bola hospitalizovaná pre rozsiahle intracerebrálne - mozgové krvácanie vľavo parietálne s presunom stredočiarych štruktúr a oedemom - opuchom ľavej mozgovej hemisféry. V klinickom obraze dominoval ťažký neurologický deficit - ochrnutie pravej polovice tela, nemohla hýbať pravou polovicou tela, čiastočne postihnutá bola aj ľavá strana. Bola imobilná - ležiaca, inkontinentná - neudržala moč, jej zdravotný stav vyžadoval trvalú ošetrovateľskú starostlivosť druhej osoby, bola nesebestačná, mala úplne ochrnutú pravú polovicu tela a čiastočne redukovanú hybnosť aj ľavej polovice tela prevažne v kĺboch, pre problémy s prehítaním mala zavedenú nasogastrickú sondu. Mala globálnu afáziu - nerozprávala a nerozumela hovorovej reči, nereagovala na výzvu, nespolupracovala, bola negativistická, stav bol potencovaný ťažkou vaskulárnou - cievnou encephalopathiou. Vykonávanie pohybov pravou polovicou tela bolo nemožné a obmedzená hybnosť bola aj ľavej polovice tela prevažne v kĺboch na hornej končatine so zníženou svalovou silou. V neskoršom období mohla jednoslabične komunikovať, ale vnímanie okolností a okolia bolo výrazne redukované poruchami symbolických funkcií pri základnej dg. a ťažkým cievnym postihnutím mozgu encephalopathiou - dysfunkciou mozgu, na podklade zníženého prekrvenia mozgu. N.. M. S. nemohla úhľadne podpísať darovaciu zmluvu, ktorá je založená v spise aj s pomocou syna M..

Znalec z odvetvia psychiatria V.. V. K. (k rovnakým záverom dospel aj znalec V.. P. W., ktorého závery napriek zákonne vykonanému znaleckému posudku na hlavnom pojednávaní podané neboli) zistil, že nebohá M. S. nebola schopná dostatočne vnímať okolnosti týkajúce sa jej osoby, takisto udalosti odohrávajúce sa v jej okolí, nakoľko nerozprávala, nerozumela hovorovej reči, na výzvy nereagovala, nespolupracovala, bola imobilná t.j. ležiaca, inkontinentná - pomočovala sa, mala problémy s prehítaním, mala zavedenú NG sondu, mala ochrnutú pravú stranu tela, okrem iného aj pravú ruku, pričom s ňou nemohla vykonávať žiadne pohyby, čiastočne postihnutá bola aj ľavá strana tela. Tieto zmeny boli jednoznačne u nebohej M. S. prítomné aj v čase podpisu darovacej zmluvy. Jej rozpoznávacie a ovládacie schopnosti boli zaniknuté. Nebohá M. S. v čase podpisu darovacej zmluvy, teda dňa 31.01.2011 trpela vaskulárnou demenciou ťažkého stupňa, čo malo podstatný vplyv na spôsobilosť na právne úkony. Jej schopnosť prijať rozhodnutie o tom, že mieni synovi darovať nehnuteľnosti a to pozemky a stavbu a schopnosť túto vôľu zrozumiteľne adresovať a prejaviť, bola vymiznutá a nebola spôsobilá rozpoznať následky svojho konania. Zdravotný, psychický a mentálny stav nebohej neumožňoval dňa 31.01.2011, aby porozumela právnomu úkonu - darovacia zmluva. Nebohá konala v duševnej poruche - vaskulárna demencia ťažkého stupňa (v slovenskom laickom preklade - závažnou

poruchou inteligencie pamäte a ostatných psychických funkcií pri poškodení ciev v mozgu), ktorá ju na tento právny úkon robila neschopnou.

Tieto závery zodpovedajú aj svedeckej výpovedi Q. S., ktorá v tom čase pracovala ako ošetrovateľka v Ošetrovateľskom centre s.r.o. v S.. Spomenula si, že M. S. bola na izbe č. 4, ležala a bola imobilná, plienkovaná a kŕmená NGS sondou, bolo to začiatkom roka 2011. Pri úkonoch, ktoré s ňou robila, nikdy táto pacientka nekomunikovala. Nepamätá si na to, ani či táto pacientka aspoň prikyvovala hlavou.

Dňa 31.01.2011, keď mala byť uzavretá predmetná darovacia zmluva, zdravotný stav neb. M. S. hodnotil aj jej ošetrojúci lekár V.. M. C. tak, že „sa má ako predtým, snaží sa spolupracovať, ale aj nechápe“.

Z uvedeného faktického stavu neb. M. S. a jej vonkajších prejavov podľa odvolacieho súdu muselo byť aj medicínsky nevzdelaným osobám zrejmé, že trpí zjavným poškodením nervového systému a že nie je schopná relevantne prejavovať svoju vôľu. Obžalovaná S. K. potvrdila, že sa s ňou M. S. pri uzatváraní darovacej zmluvy nerozprávala, ale navonok sa prejavovať mala len skomoleným áno, privieraním viečok či upretím zraku na syna M.. K podpisu zmluvy malo dôjsť M. S. podľa obžalovanej tak, že M. S. vložil J.. M. S. pero do ľavej ruky a podoprel svojou rukou. Podľa obžalovaného J.. F. M. malo k podpisu dôjsť tak, že J.. M. S. dal pero do ľavej ruky M. S., chytil jej ruku a pomaly sa s ňou podpísal.

Podľa znaleckého posudku V.. V. B. vzhľadom na zdravotný stav M. S. táto nemohla úhľadne podpísať darovaciu zmluvu, ktorá je založená v spise, aj s pomocou syna M..

V súvislosti s tým sa žiada doplniť, že podpisy daryne M. S. na darovacej zmluve a v osvedčovacej knihe sú úhľadné až krasopisné rovnako, ako podpis darcu. Aj bez akýchkoľvek odborných znalostí je možné konštatovať, že takto úhľadne sa pri takých závažných zdravotných poruchách, ako mala M. S., nedokáže podpísať nikto a rovnako sa takto nie je možné podpísať s cudzou bezvládnou rukou.

Znalci na hlavnom pojednávaní podrobne a presvedčivo vysvetlili, ako dospeli k záverom svojich znaleckých posudkov. Ich závery aj odvolací súd považuje za nepochybné, založené na objektívnych údajoch plynúcich zo zdravotnej dokumentácie neb. M. S. a na poznatkoch lekárskej vedy.

Vážnosť zdravotného stavu neb. M. S. a jeho zhoršovanie vedúce až k jej smrti 22.02.2011, teda len tri týždne po tom, čo mala byť uzavretá predmetná darovacia zmluva, vyplýva aj zo záverov znaleckého posudku znalca z odvetvia súdne lekárstvo V.. V. K.. Podľa nich M. S. mala v čase jej hospitalizácie v Dome ošetrovateľskej starostlivosti v S. zlý zdravotný stav, charakterizovaný poruchou hybnosti s jej ochrnutím a poruchou reči. K úmrtiu menovanej došlo dňa 22.02.2011 v dôsledku postupného sa zhoršovania jej celkového zdravotného stavu po prekonaných cievnych mozgových príhodách, pri demencii na podklade kôrnatenia tepien, vysokom krvnou tlaku, ischemickej chorobe srdca, ako aj pri vzniknutom zápale pľúc, ako priamej komplikácii jej celkového zlého zdravotného stavu. V jej prípade išlo o ťažký, trvalý zdravotný stav, ktorý ju obmedzoval pri kontaktne s vonkajším prostredím.

Preto aj podľa odvolacieho súdu bolo nepochybné preukázané, že sa skutok stal. Keďže však v podobe, v akej bol popísaný v skutkovej vete výroku o vine napadnutého rozsudku nie je trestným činom podvodu, ale ani iným miernejším či rovnako prísny trestným činom, odvolací súd jednomyseľne napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b), ods. 3 Tr. poriadku vo výrokoch týkajúcich sa obžalovaného J.. M. S. zrušil a vo veci sám rozhodol tak, že ho podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku spod obžaloby oslobodil. Odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol. jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.